

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

Gfv. IX. 30. 022/2010/4. szám

A Magyar Köztársaság nevében!

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Sólymos Vilmos ügyvéd által képviselt **I. rendű** és a dr. Tatár László ügyvéd által képviselt **II. rendű felpereseknek**, dr. Erős Levente ügyvéd által képviselt **I. rendű, II. rendű alperesek** ellen kártérítés megfizetése iránt a Baranya Megyei Bíróság előtt 9.G.21.518/2007. számon indult és a Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.113/2009/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a II. r. felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.113/2009/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. r. felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 654.200 (Hatszázötvennégyezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az I. r. alperes az I. r. felperes javára 2005. novemberétől kezdődően számviteli szolgáltatást és bérszámfejtést végzett. A II. r. alperes, aki egyébként az I. r. alperes korabeli ügyvezetője volt egyéni cége útján elkészítette az I. r. felperes 2005. évi zárlati munkáját és bevallását. Az I. r. felperesnél felmerült az igény külföldi üzemanyagszámlák után az ÁFA visszaigénylésére. A visszaigénylés menete az volt, hogy az I. r. alperes az I. r. felperes által átadott külföldi ÁFA visszaigénylésére alkalmas számlákat összegyűjtötte és megküldte az Egyesületnek, és az Egyesület továbbította a számlákat és az egyéb szükséges iratokat, azokhoz a külföldi cégekhez így a svájci V S.A. és a francia V cég részére, amelyek a visszaigénylést bonyolították. 2006. évben ily módon történt a Németországban kiállított ÁFA-s számlák után az ÁFA visszaigénylése. 2006. év végén felmerült, hogy más országokban kiállított számlák alapján is vissza kellene igényelni az ÁFA-t.

Ennek érdekében 2006. december 22-én az I. r. alperes az Egyesülethez fordult, amely a szükséges tájékoztatást megadta és azt az I. r. alperes az I. r. felperesnek továbbította.

I.r. felperes keresetében többek között kártérítés és annak kamatai megfizetésére kérte kötelezni egyetemlegesen az alpereseket arra hivatkozással, hogy 26.380,16 euro és 441.849,4 cseh korona kára keletkezett azért, mert az alperesek nem igényelték vissza 2006. évre vonatkozóan az ÁFA-t Ausztriából, Spanyolországból, Franciaországból, Luxemburgból, Szlovéniából, Olaszországból és a Cseh Köztársaságból. (Önrevízióval kapcsolatos kárigénye is volt a felperesnek, de az sem a másodfokú, sem a felülvizsgálati eljárás tárgyát nem képezte, nem képezi.)

A peres eljárás során I. r. felperes perbeli követelését a II. r. felperesre engedményezte, az alperesek az I. r. felperesnek a perből való elbocsátásához nem járultak hozzá.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

A Baranya Megyei Bíróság 9.G.21.518/2007/33. számú ítéletében a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, miszerint az alperesek feladata lett volna a külföldi ÁFA visszaigénylése. Az I. r. alperesnek az volt a feladata, hogy a külföldi számlákat összegyűjtse, s egyéb iratokkal együtt az Egyesületnek megküldje. Az I. r. felperesnek kellett volna a külföldi cégekkel a szerződést megkötni, s az ahhoz szükséges meghatalmazások, illetőség igazolások beszerzése. Álláspontja szerint azt sem bizonyította az I.r. felperes, hogy közte és a II. r. alperes között külföldi ÁFA visszaigénylések tárgyában szerződés jött volna létre. A II. r. alperes egyéni cége és az I. r. felperes között két alkalommal jött létre megbízási szerződés, amely eseti jellegű tevékenységek elvégzésére irányult.

A II. r. felperes fellebbezése folytán eljáró Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.113/2009/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyta. A tényállást kiegészítette azzal, hogy 2006. január 31-én az I. r. felperes és a svájci V S.A., és a francia V cég között megbízási szerződés jött létre a külföldi ÁFA visszaigénylésével kapcsolatban. Az I. r. felperes azonban a szerződés I. számú mellékletének 1. 2. pontjában felsorolt, az ÁFA visszaigényléséhez szükséges iratok közül csak a Németországra vonatkozó okiratokat szerezte be és adta át a külföldi megbízottnak. A másodfokú bíróság érdemben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. Kifejtette az I. r. felperes és a II. r. alperes között az eseti megbízásokon kívül más megbízási szerződés nem jött létre, így "a II. r. alperes kártérítési felelőssége szóba sem jöhet". Az I. r. felperes és az I. r. alperes

között nem vitásan 2005. novemberében megállapodás jött létre, mely az I. r. alperes felmondása folytán 2007. május 31-ével megszűnt. Eredetileg az I. r. alperes feladata folyamatos számviteli szolgáltatás, könyvelés, bérszámfejtés volt, amely 2006. nyarán kiegészült azzal, hogy az I. r. alperes feladatává vált a külföldi ÁFA-k visszaigényléséhez szükséges számlák összegyűjtése, adatlapok kitöltése és azok megküldése az Egyesületnek. További megbízatása csak a németországi számlákra vonatkozott, mivel az I. r. felperessel szerződéses kapcsolatban álló külföldi cégek csak németországi ÁFA visszaigénylés ügyében járhattak el. A perbeli időszakban a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem volt feladata az I. r. alperesnek, hogy Németország mellett egyéb országokban kifizetett ÁFA-t is tartalmazó számlákat összegyűjtse, továbbítsa, így kártérítési felelőssége nem áll fenn. Amennyiben I. r. felperes megbízatása mégis kiterjedt volna a többi országra, akkor sem állna fenn kártérítési felelőssége, ugyanis az ÁFA tényleges visszaigénylésére nem volt lehetőség, így az állított kár és a jogellenes magatartás között az okozati összefüggés ez esetben is hiányozna. A II. r. felperes által hivatkozott 2007. évre vonatkozó főkönyvi kivonat azt igazolja, hogy 2007. első félévében a 2007. január 5-én beszerzett további országokra vonatkozó dokumentáció I. r. felperes részére történt megküldését követően gyűjtötte az I. r. alperes a visszaigényléshez szükséges számlákat, anélkül, hogy erre megbízást kapott volna.

II. r. felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és keresetének megfelelően az alperesek egyetemleges marasztalását kérte 26.380,16 € és 441.849,4 CZK és ezen összegek után járó kamatokban.

Kifejtette a 2008. március 25-i előkészítő irat mellékletei igazolják, hogy a II. r. alperes feladata volt a külföldi ÁFA visszaigénylése, amit P É tanúvallomása is igazol, aki a II. r. alperes mint egyéni cég alkalmazottja volt. Tévedett a másodfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy az I. r. alperesnek nem volt megbízása arra, hogy Németország mellett további országokban kifizetett ÁFA-t is tartalmazó számlákat összegyűjtse és továbbítsa. Evonatközásban az ítéletben ellentmondás van. Az alperesek ugyan összegyűjtötték a számlákat, de azokat nem továbbították az Egyesület felé. Ha ezen kötelezettségüket teljesítik, kiderülhetett volna, hogy nincsen olyan partnere az I. r. felperesnek, amely a Németországon kívül kiállított számlák tekintetében jogosult lett volna eljárni, mely hiányosságok pótolhatók lettek volna. Az alperesek feladatát képezte az Egyesület felé történő teljes ügyintézés, mely magában foglalta a szükséges meghatalmazás aláíratását, az Egyesülettel kapcsolattartást, a visszaigényléshez szükséges iratok előkészítését és megküldését. A 2007. július 13-án kelt átadás-átvételi jegyzőkönyvben kifejezetten nyilatkozott az I. r. alperes

a külföldi ÁFA visszatérítésekkel kapcsolatban és a 2007. június 19-i kimutatás tartalmazza, hogy milyen összegek visszaigénylésére került sor. A másodfokú bíróság ezen dokumentumoknak azért nem tulajdonított jelentőséget, mert a kereset 2006. évi ÁFA visszaigénylésével kapcsolatos. Ugyanakkor a megállapított tényállás szerint felek 2006. júniusában egészítették ki az I. r. alperes feladatait, s azt követően az nem módosult. A II. r. felperes szerint az alperesek kártérítési felelőssége akkor is fennáll, ha nem lett volna kötelezettségük az ÁFA visszaigénylése, ugyanis többször is úgy tájékoztatták az I. r. felperest, hogy az ÁFA visszaigénylése megtörtént. Ha az alperesek valós tájékoztatást adnak arról, hogy a visszaigénylés nem történt meg, akkor az I. r. felperes intézkedhetett volna annak érdekében. Az ÁFA visszaigénylések jogvesztő határideje 2007. június 30-án lejárt, így amikor az alperesek a kimutatást átadták 2007. június 19-én, még több mint 10 nap állt volna rendelkezésre az intézkedések megtételére. A Ptk. 477. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat az alperesek megsértették, mert nem valósan többször is arról tájékoztatták az I. r. felperest, hogy az ÁFA visszaigénylések megtörténtek. A visszaigényléshez szükséges szerződések megkötésére még 2007. június 19-én is lehetőség lett volna.

Az alperesek érdemi ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és megállapította, hogy az nem jogszabálysértő, a II. r. felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A II. r. felperes felülvizsgálati kérelmében, bár tételesen nem jelölte meg, a bizonyítékok mérlegelését támadta a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésének megsértését állította, továbbá hivatkozott a Ptk. 477. §-ának (1) bekezdésének megsértésére is.

A felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban a bizonyítékok mérlegelését támadó felülvizsgálati kérelem akkor vezet eredményre, ha a perben eljáró bíróságok a logika alapvető szabályait megsértve mérlegelték a bizonyítékokat, iratellenes megállapításokat tettek. Ezek a feltételek azonban az adott tényállás mellett nem állnak fenn az alább kifejtettekre tekintettel.

A Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy a felperesi oldalt terhelte a Pp. 164. §-a alapján a bizonyítási kötelezettség, így többek között annak bizonyítása, hogy az alperesek szerződéses kötelezettségét képezte a külföldi ÁFA visszaigénylése, ezt az ügyviteli feladatot hibásan teljesítették, s ezzel összefüggésben az I. r. felperest kár érte ide értve annak összecszerűségét is. Az

elsőfokú bíróságnak a 10. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt tájékoztatása ezt egyértelművé tette.

A II. r. felperes az alperesek egyetemleges marasztalását kérte. Helytállóan foglaltak állást a perben eljáró bíróságok, hogy nem nyert bizonyítást, miszerint a II. r. alperesnek személy szerint, illetve egyéni cégének szerződéses kötelezettsége lett volna a külföldi ÁFA visszaigénylésével összefüggő bármely feladat ellátása. Ezzel ellentétes nyilatkozatot a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott P É tanú sem tett. A tanú határozottan azt vallotta, hogy a könyvelés végzésére az I.r. felperes és az I.r. alperes között jött létre szerződés. Arra nézve azonban nem tett vallomást, hogy a II.r. alperes intézte volna a külföldi ÁFA visszaigénylést. Így nem tekinthető iratellenesnek az a megállapítás, hogy a II. r. alperesnek adott megbízás csak eseti jellegű tevékenység elvégzésére vonatkozott.

Az I. r. alperes feladata a bizonyítási eljárás anyagából megállapíthatóan a külföldi országokban kiállított ÁFA visszaigénylésével kapcsolatban az volt, és ennek a felperesek szerint is eleget tett, hogy a Németországban keletkezett számlák tekintetében az ÁFA visszaigénylést intézze. Az I. r. felperes által 2006. január 31-én aláírt, a V és V S.A. cégekkel kötött szerződésekből, annak mellékleteiből világosnak kellett lennie az I. r. felperes számára, hogy milyen dokumentumok alapján lehet különböző külföldi országokban kiállított számlák alapján az ÁFA-t visszaigényelni. Így tudnia kellett, hogy az ehhez szükséges dokumentumok, melyeket részben neki kellett volna aláírni, nem került részéről aláírásra tehát az ÁFA visszaigénylésének feltételei hiányoznak. A 2008. március 25-i előkészítő irat mellékletei nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy az I. r. alperes feladata volt Németországon kívül keletkezett számlák vonatkozásában az ÁFA visszaigénylése. A 2007. július 13-i jegyzőkönyv tételesen tartalmazza, hogy Németország tekintetében került sor az ÁFA visszaigénylésére, más országok vonatkozásában ilyen megállapítást a jegyzőkönyv nem tartalmaz. Ebből, valamint abból, hogy javasolták a jegyzőkönyv utolsó előtti bekezdésében az Egyesülettel történő kapcsolatfelvételt, kellő gondosság tanúsítása mellett az I. r. felperesnek arra kellett volna következtetni, hogy Németországon kívül, az egyéb országok tekintetében a visszaigénylés nincs rendezve, figyelemmel a fentebb kifejtettekre is. A 2007. június 19-i főkönyvi számlakivonat - ahogy arra a másodfokú bíróság is hivatkozik - nem a perbeli, hanem az azt követő 2007. január 1-je utáni időszakra vonatkozik és nem bizonyítja a visszaigénylés megtörténtét a keresetben megjelölt országokban történő ÁFA visszaigénylések vonatkozásában. Az I. r. felperes jogi képviselőjének 2007. augusztus 2-án, az I.r. alperesnek írt leveléből is egyértelmű, hogy a felperes a dokumentumok között csak Németországra vonatkozó ÁFA

visszaigényléssel kapcsolatos okiratokat kapott, és e levél olyan kérést tartalmazott, - amely maga azt támasztja alá, hogy az I. r. felperes nem tekintette az I. r. alperes feladatának a más országokból történő visszaigénylést - miszerint amennyiben az I. r. alperes más országokból visszaigényelt ÁFA-t, úgy annak visszaigénylési módját közölje. N K-nak az I. r. alperes korabeli munkavállalójának tanúvallomásából is az állapítható meg, hogy az I. r. alperes feladata a Németországban kiállított számlák után történő ÁFA visszaigénylés volt, ettől függetlenül külön dossziében gyűjtötte a tanú a különböző más országokban keletkezett számlákat. A tanúvallomásból kitűnően, abból a célból, hogy ha az I. r. felperes a szükséges intézkedéseket megteszi, azok rendelkezésre álljanak és az ÁFA könnyen visszaigényelhető legyen. Így tehát a felpereseknek nem sikerült bizonyítaniuk, hogy az I. r. alperes szerződéses kötelezettségét megszegte, vagyis jogellenesen járt volna el az ÁFA visszaigénylésekkel összefüggésben.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a perben eljáró bíróságok helyesen következtettek arra, hogy az alperesek tájékoztatási kötelezettségüket nem sértették meg. Az I.r. alperesnek nem volt szerződéses kötelezettsége, hogy Németországon kívül, a II.r. alperesnek pedig, hogy bármely országban kiállított ÁFA-s számlák alapján az ÁFA visszaigénylésével kapcsolatos feladatokat ellássa, így a Ptk.477. § (1) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettség sem terhelte alpereseket. A fent is hivatkozott több dokumentum alapján az I.r. felperes tudott, vagy gondos eljárás mellett tudnia kellett arról, hogy a keresetben megjelölt országokban az ÁFA visszaigénylés feltételei nem álltak fenn, ennek ellenére a szükséges intézkedéseket nem tette meg, az általa hivatkozott átadás-átvételi jegyzőkönyv, illetve az egyéb dokumentumok alapján még időben intézkedhetett volna.

A fent kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A II. r. felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése folytán irányadó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdés és 15. §-ának (1) bekezdése alapján. Az alpereseknek a felülvizsgálati eljárásban megítélhető perköltségük nem merült fel.

Budapest, 2010. március 23.

Salamonné Dr. Solymosi Ibolya s.k. a tanács elnöke,

*Dr. Vezekényi Ursula s.k. előadó bíró,
Dr. Lőrincz Györgyné s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*bíróági írnok
(PBné)*